

Marti, 9 August 2022

Cuprins

Articole importante pentru Arhiepiscopia Iașilor:

1. BULETIN DE PRESĂ - Cazuri Covid, 9 August 2022, ora 13.00.....1
2. BULETIN DE PRESĂ - Cazuri Covid, 8 August 2022, ora 13.00.....2
3. Sfântă Taină a Maslului la Biserica "Adormirea Maicii Domnului", în această seară - News Pașcani, 8 August 2022, de Oana Cordoneanu2
4. Obiceiul de la nunti care ar putea dispărea. "Furatul miresei" va deveni istorie - Acasa, 9 August 20222
5. Cinstirea Sfântului Ioan Iacob Hozevitul la Seminarul din Dorohoi – GALERIE FOTO - Botoșăneanul, 9 August 2022.....3
6. Prof. Aristide Zub: La moartea preotului Dumitru Budeanu - Botoșăneanul, 9 August 2022.....4
7. S-a stins la doar 23 de ani: Este multă durere acum, întrebări și regrete deopotrivă - Botoșăneanul, 8 August 2022.....5

Articole importante pentru Arhiepiscopia Sucevei și Rădăuților:

8. Ctitoria ștefaniană Biserica Sf. Ilie din Șcheia, loc de pelerinaj pentru motocicliștii prezenți la Bucovina Motorfest - Monitorul Suceava, 8 August 2022, de Dan COMAN5
9. "Schimbarea la față", sărbătorită pentru prima dată în reînființatul Schit Mănăstioara de la Udești - Monitorul Suceava, 8 August 2022, de Radu LUPAȘCU.....6
10. De ce nu își lasă o mamă fiica să se spovedească: "Îmi e foarte frică să nu mor nespovedită" - Ziare.com, 9 August 2022, Autor: Lia Damian.....8

Articole importante pentru Episcopia Hușilor:

11. PS Ignatie: Ori de câte ori primim Trupul și Sângele lui Hristos, căpătăm viață și devenim oameni liberi, pătași la adevăr - Știri Est, 8 August 2022.....8

Alte articole:

12. VESTE BUNĂ de la Mitropolia Olteniei: Părintele-martir Gherasim Iscu, starețul de la Tismana exterminat la Târgu-Ocna, a fost propus spre canonizare, alături de Cuvioșii Visarion Toia și Ioan de la Horezu - Active News, 9 August 2022, DE ALESANDRU ANGHEL.....11

1. BULETIN DE PRESĂ - Cazuri Covid, 9 August 2022, ora 13.00

- 9.864 de noi cazuri de persoane infectate în ultimele 24 de ore(5.703 de teste RT-PCR și 26.500 de teste rapide antigenice), dintre care:
 - în județul Iași – 420 cazuri;
 - în județul Botoșani – 104 cazuri;
 - în județul Neamț – 213 cazuri;
 - în București – 1319 cazuri.
- 43 decese(22 nevaccinați, 11 vaccinați)
- 4.077 de persoane internate, 257 la ATI.

<https://www.ms.ro/wp-content/uploads/2022/08/Buletin-de-presa-08.08.2022.pdf>

2. BULETIN DE PRESĂ - Cazuri Covid, 8 August 2022, ora 13.00

- 4.689 de noi cazuri de persoane infectate în ultimele 24 de ore(2.024 de teste RT-PCR și 13.013 de teste rapide antigenice), dintre care:
- în județul Iași – 97 cazuri;
- în județul Botoșani – 53 cazuri;
- în județul Neamț – 68 cazuri;
- în București – 577 cazuri.
- 14 decese(11 nevaccinați, 3 vaccinați)
- 4.299 de persoane internate, 274 la ATI.

<https://www.ms.ro/wp-content/uploads/2022/08/Buletin-de-presa-08.08.2022.pdf>

3. Sfântă Taină a Maslului la Biserica ”Adormirea Maicii Domnului”, în această seară - News Pașcani, 8 August 2022, de Oana Cordoneanu

A devenit deja o tradiție, ca la Biserica ”Adormirea Maicii Domnului” din Pașcani, în fiecare seară de luni să se săvârșească Sfânta Taină a Maslului.

Și astăzi, cei doi preoți ai lăcașului de cult, Ioan Isac și Florin Călărășu au anunțat că în această seară, cu ora 18.00, Sfânta Taină a Maslului va fi oficiată în sobor de 7 preoți, condus de părintele arhimandrit Gavriil Alexa, exarhul mănăstirilor. din Arhiepiscopia Iașilor.

<https://newspascani.com/sfanta-taina-a-maslului-la-biserica-adormirea-maicii-domnului-in-aceasta-seara/>

4. Obiceiul de la nunti care ar putea disparea. “Furatul miresei” va deveni istorie - Acasa, 9 August 2022

Un obicei specific nuntilor din Romania ar putea sa devina doar o amintire. Este vorba despre “furatul miresei”. O analiza realizata pe internet arata ca oamenii nu isi mai doresc acest obicei si vor sa fie eliminat din varii motive.

Desi este considerat de multi, in special din cei din generatiile anterioare, drept un obicei care aduce farmec evenimentului, Cei care ii cunosc istoria il vad ca pe un obicei depasit si barbar.

Obiceiul furatului miresei a pronit din vremuri de mult apuse, cand clanurile rivale profitau de nunti pentru a se razbuna pe mire si ii furau mireasa. Acestia cereau, de cele mai multe ori, o recompensa substantiala in bani pentru a o aduce inapoi.

“In traditia populara nu exista acest obicei. Am gasit referinte doar asupra unui lucru care nu are legatura cu subiectul si care era, oricum, foarte rar intalnit. Este vorba despre raptul miresei care avea loc inainte de nunta. El avea scopul fortarii unei casatorii cu care cei din familia fetei nu erau de acord.

De exemplu, furatul fetelor era o intelegere intre rapitori si fata care nu voia sa se marite cu baiatul decis de parinti. De fapt, era o casatorie impotriva vointei sale si atunci fugea, aceasta fuga fiind regizata sub forma unei rapiri. In rest, ce se intampla astazi cu furatul miresei, la miezul noptii, imbraca doar un rol ludic, de distractie, ce nu are legatura cu traditia populara, taranii nu furau miresele. Furatul miresei este un joc, de fapt, mirele fiind, intr-un fel, pedepsit, pentru ca nu a stat cu ochii pe aleasa lui, rascumpararea fiind simbolica”, a declarat Ovidiu Focsa, etnolog la Muzeul Etnografic al Moldovei, potrivit bzi.ro.

Mai mult, si oamenii bisericii sustin ca gestul nu este unul crestinesc si nu il sustin.

„Nu e nimic crestinesc in acest asa-zis «obicei» despre «furatul miresei». Nu exista nicio referire in traditie privitoare la un asemenea gest”, a declarat Lucian Apopei, director de comunicare al Arhiepiscopiei Iasilor, portivit sursei citate.

<https://acasa.ro/nunta-337/obiceiul-de-la-nunti-care-ar-putea-disparea-furatul-miresei-va-deveni-istorie-255426.html>

5. Cinstirea Sfântului Ioan Iacob Hozevitul la Seminarul din Dorohoi – GALERIE FOTO - Botoșăneanul, 9 August 2022

Seminarul Teologic Liceal Ortodox din Dorohoi a îmbrăcat haine de sărbătoare, întru bucuria sărbătoririi hramului de vară al instituției de învățământ ocrotite de Sfântul Cuvios Ioan Iacob Hozevitul.

Constantă și reper al firescului oricăror vremuri, și în acest an momentele festive din data de 4 august s-au concretizat în oficierea slujbei Vecerniei Mari unite cu Litia de către un sobor de preoți, profesori și absolvenți ai „Școlii de la Râscruci”, sub protia pr. Stelian Ciurciun, Protopop al protopopiatului Dorohoi, răspunsurile la strană fiind oferite de numeroși absolvenți și elevi, coordonați de prof. Răzvan Sarafim.

Prin mijlocirea cântărilor duioase, a prezenței credincioșilor din Dorohoi și împrejurimi, apropiați și binefăcători ai instituției de învățământ cu specific teologic vocațional, precum și a corpului profesoral de la cele două profiluri – Pastorală și Filologie bilingv română-engleză, s-au creionat sentimente de mulțumire aduse lui Dumnezeu pentru binefacerile revărsate asupra tuturor în anul școlar care s-a încheiat, pentru rezultatele la învățătură și purtare obținute de elevi, evocându-se duhovnicește, totodată, personalitățile emblematice din istoria îndepărtată și apropiată a școlii, oameni providențiali precum pr. Dumitru Furtună, pr. Vasile Cojocariu și pr. Constantin Muha.

În cuvântul de învățătură rostit la finalul slujbei, directorul instituției de învățământ - pr. prof. Petru-Georgel Chichioacă a înnoit în inimile celor prezenți pilda vieții și a petrecerii pământești a Sfântului Ioan Iacob Hozevitul, și a prezentat amănunte și mărturii semnificative privind sfințenia dăruită de Dumnezeu acestui „vlăstar” al Țării de sus, originar din localitatea Crăiniceni, județul Botoșani.

Născut în preajma cinstirii Sfântului Proroc Ilie, la 23 iulie 1913, al cărui nume îl va și primi la botez, rămas orfan de părinții trupești din fragedă pruncie, pașii îi vor fi purtați de Dumnezeu spre Mănăstirea Neamț, iar mai apoi în Țara Sfântă, pe valea Hozevei, acolo unde ieromonahul și ulterior pustnicul Ioan va viețui vreme de 24 de ani în aspră nevoie, în ascultări precum cele de infirmier și bibliotecar, în povățuirea pelerinilor, în traducerea de fragmente din Sfinții Părinți și în alcătuirea de poezii duhovnicești. Având două modele de aspră viață duhovnicească - Sfinții Ioan Botezătorul și Ilie Tesviteanul, precum și „mijlocitoare la milostivul Dumnezeu” pe Maica Domnului, de icoana căreia a fost însoțit spre Lavra de la Neamț, Cuviosul Ioan Iacob Românul se va muta la Domnul în vremea postului Adormirii Maicii Domnului, în data de 5 august 1960, însoțit de ucenicul lui și de mulțimi de

păsări.

La două decenii de la trecerea sa la Domnul, în mod minunat, trupul său va fi aflat purtător de bună mireasmă și va fi așezat la Mănăstirea Sf. Gheorghe din Hozeva, până în prezent casa Sfântului. Pentru viața sa sfântă, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a proclamat în anul 1992 canonizarea Sfântului Ioan Iacob de la Neamț sau Hozevitul, devenit peste numai un an ocrotitorul instituției de învățământ reînființate - Seminarul Teologic din Dorohoi.

Viața Sfântului este plină de înțeleșuri și de învățături pentru noi. În primul rând, învățăm să avem încredere în pronia lui Dumnezeu, în purtarea de grijă a lui Dumnezeu pentru noi, care, asemenea celei arătate față de Sfântul Ioan, a reușit să ofere o cale în viață în pofida șanselor mici - copil orfan, lipsit, vremuri de război. De asemenea, Sfântul Ioan a fost un om smerit, care L-a căutat pe Dumnezeu în simplitatea și curăția inimii, și L-a mărturisit apoi aproapelui său prin fapte bune, povățuire sufletească și multă rugăciune. Curăția pe care a dobândit-o prin pocăință, nevoiță și chemarea numelui lui Dumnezeu l-a făcut să fie căutat și cercetat de mulțimi de credincioși, atât în timpul vieții sale, cât și după mutarea sa la Domnul, a concluzionat părintele director Petru-Georgel Chichioacă.

Momentele s-au încheiat prin cuvinte și fapte de recunoștință arătate binefăcătorilor, ostenitorilor și apropiaților Seminarului, evidențiindu-se lucrările de pictare și de înfrumusețare săvârșite recent în Paraclis, lucrare din suita de evenimente festive prilejuite de aniversarea, în anul 2023, a trei decenii de la reînființarea instituției de învățământ.

În ziua de 5 august, evenimentele au continuat la Mănăstirea Sfântul Ioan Iacob de la Crăiniceni, prin oficierea Sfintei Liturghii de către Înaltpreasfințitul Părinte Teofan Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, înconjurat de un ales sobor de diaconi, de preoți și profesori ai seminarului.

„Lipsit fiind pe pământ de toată mângâierea omenească, ai trăit de mic printre străini ca un sihastru, Cuvioase Părinte Ioane, avânt tată pe Dumnezeu, iar mamă pe Preacurata Fecioară, sprijin pe bătrâna ta bunică, surori de taină, lacrimile, iar frați iubiți pe sfinții îngeri, care nevăzut te însoțeau, păzind picioarele tale de ispitele cumplitului vrăjmaș. Pe Hristos Mântuitorul, roagă-L să dăruiască lumii unire, pace și mare milă!” (Stihirile Vecerniei Mari). (Pr. Prof. Pristavu Cosmin)

Doxologia.ro

<https://www.botosaneanul.ro/stiri/cinstirea-sfantului-ioan-iacob-hozevitul-la-seminarul-din-dorohoi-galerie-foto/>

6. Prof. Aristide Zub: La moartea preotului Dumitru Budeanu - Botoșăneanul, 9 August 2022

Am pierdut un preot cu rare calități duhovnicești, o personalitate recunoscută pentru apropierea sa de oameni, pe care i-a înțeles și ajutat la nevoie.

Decesul prematur al părintelui Dumitru Budeanu a produs o nemărginită durere și întristare în rândul enoriașilor din Vârfu Câmpului. Am pierdut un preot dedicat cu tot sufletul pentru slujirea și întărirea credinței și moralei creștine.

De o inteligență rară, cu har și muncă fără odihnă a reușit, într-o perioadă grea și relativ scurtă să zidească din temelie Biserica din Bohoghina, să repare capital Bisericele din Bogza, Vârfu Câmpului și Maghera, să le dea o nouă înfățișare prin executarea picturii interioare, să strângă lângă Sfinția sa enoriașii, înfăptuind, alături de părintele Ioan Budeanu și familia sa, lucruri cu totul deosebite.

Ceea ce a fost de admirat la părintele Dumitru este că și-a păstrat întotdeauna modestia, nu aștepta decât răsplata venită de la Dumnezeu.

Am pierdut un preot cu rare calități duhovnicești, o personalitate recunoscută pentru apropierea sa de oameni, pe care i-a înțeles și ajutat la nevoie. Suntem încredințați că și de acolo, din cer, va continua să vegheze cu credință asupra noastră, a enoriașilor săi, pe care i-a iubit și stimat.
(Prof. Aristide Zub)

<https://www.botosaneanul.ro/stiri/prof-aristide-zub-la-moartea-preotului-dumitru-budeanu/>

7. S-a stins la doar 23 de ani: Este multă durere acum, întrebări și regrete deopotrivă - Botoșăneanul, 8 August 2022

Vocea lui Mihai-Florin a adus alinare creștinilor, a răsunat în biserici din Botoșani, Suceava și nu numai. Tânărul de doar 23 de ani l-a slujit pe Dumnezeu până la jertfă.

Mihai-Florin Maxemiuc s-a stins din viață în cursul zilei de luni, lăsând în urmă o mamă nemângâiată și frații îndurerăți.

”Astăzi fratele nostru drag, Mihai-Florin, a plecat la Dumnezeu să cânte în ceruri cu îngerii. A lăsat o tristețe și un gol imens în sufletele noastre, dar nădăjduim că este la odihnă. Vă rugăm pe toți care l-ați cunoscut, sau care ați ascultat cântările noastre să-l pomeniți în rugăciune! Dumnezeu să te ierte, frățiorul nostru și să te odihnească cu dreptii!”

Grupul Psaltic "Macarie Ieromonahul"

Mihai-Florin Maxemiuc era absolvent al Seminarului Teologic din Suceava și făcea parte din Grupul Psaltic "Macarie Ieromonahul".

”A jertfit multe nopți pentru Hristos și Biserica lui de pe pământ. A fost luat la cer exact în postul Adormirii Maicii Domnului, deloc întâmplător. Atunci când alți tineri alegeau să își trăiască ținerea, el a oferit-o lui Dumnezeu. Cei mai frumoși ani, când trupul este mânat spre multe tentații, el i-a închinat ostenilor și cântărilor bisericești. Este multă durere acum, întrebări și regrete deopotrivă. Ca om este greu să întărești o familie îndurerată, o mamă care nu-și va mai îmbrățișa copilul, niște frați care nu vor mai fi împreună slujind lui Hristos aici pe pământ. Mihai a plecat la Liturghia cerească, acolo unde nu mai există nici întristare și nici suspin, ci viață fără de sfârșit. Dumnezeu să te așeze în liniștea Raiului!”

pr. Alexandru Lungu

<https://www.botosaneanul.ro/stiri/s-a-stins-la-doar-23-de-ani-este-multa-durere-acum-intrebari-si-regrete-deopotriv/>

8. Ctitoria ștefaniană Biserica Sf. Ilie din Șcheia, loc de pelerinaj pentru motocicliștii prezenți la Bucovina Motorfest - Monitorul Suceava, 8 August 2022, de Dan COMAN

Biserica Sf. Ilie din Șcheia, ctitorie a lui Ștefan cel Mare, a fost, sâmbătă, loc de pelerinaj pentru câteva zeci de motocicliști care au participat la ediția de anul acesta a Bucovina Motorfest. Înainte de a participa la parada moto, în cadrul proiectului „Pelerin în Bucovina”, un grup de motocicliști s-a

deplasat pe motoare la biserica Mănăstirii Sf. Ilie din Șcheia pentru a o vizita, lăcașul de cult fiind recent restaurat în totalitate. Motocicliștii au fost primiți de vicepreședintele Consiliului Județean Suceava Niculai Barbă, care a făcut o scurtă prezentare a lăcașului de cult, și de starețul mănăstirii, protosinghelul Elisei Preutu.

După ce au poposit câteva minute în curtea mănăstirii, motocicliștii au participat la o scurtă slujbă pentru călători oficiată de starețul mănăstirii. În cuvântul său, protosinghelul Elisei Preutu le-a transmis motocicliștilor ca întotdeauna, înainte să pornească într-o călătorie, „să căutați să cereți de la Dumnezeu binecuvântarea lui cea sfântă”. „Voi, cei care călătoriți cu motoarele mai puternice sau mai puțin puternice, sunteți pelerini. Sunteți călători care dincolo de a traversa țara sau lumea în lung și în lat, pe străzile acestea mai mult sau mai puțin pregătite pentru călătoriile lungi și liniștite, cu siguranță realizați faptul că sunteți și suntem împreună călători în această drumetrie pe care noi o numim viață pământească. Vă mulțumim pentru că ne-ați bucurat cu prezența fraților voastre și vă dorim ca să aveți întotdeauna în tot ceea ce veți face și oriunde veți călători, să aveți întotdeauna pe îngerul lui Dumnezeu călătorind cu sufletele fraților voastre”, a spus starețul mănăstirii Sf. Ilie.

Niculai Barbă: „Ne propunem ca în perioada următoare să includem în circuitul turistic și Biserica Sf. Ilie”

La rândul său, vicepreședintele CJ Suceava Niculai Barbă le-a transmis motocicliștilor că în cadrul proiectului „Pelerin în Bucovina” au poposit la „sora geamănă” a bisericii Voroneț. „Biserica Sf. Ilie a fost construită de Ștefan cel Mare în același an cu biserica Voroneț. Biserica Sf. Ilie a fost recent reabilitată interior și exterior și arată extraordinar. Noi spunem că este o nestemată care odată cu aceste lucrări de reabilitare a fost șlefuită. Și atunci este momentul ca noi să o punem în valoare pentru că tot ce a construit Ștefan cel Mare funcționează ca un magnet pentru turiști”, a spus Niculai Barbă.

El a amintit că CJ Suceava a început procedurile pentru includerea acestei biserici pe lista monumentelor UNESCO. În același timp, Barbă a amintit că „Pelerin în Bucovina” este unul dintre primele programe de promovare inițiate de președintele Consiliului Județean Suceava, Gheorghe Flutur, alături de „Crăciun în Bucovina” sau „Paștele în Bucovina”. „Ne propunem ca în perioada următoare să includem în circuitul turistic și această biserică și vom avea ca trasee propuse cele precum Biserica Sf. Gheorghe de la Mănăstirea Sf. Ioan cel Nou, monument UNESCO, apoi biserica Pătrăuți și iată acum această ctitorie ștefaniană, Biserica Sf. Ilie”, a arătat vicepreședintele CJ Suceava. El a mai arătat că programul „Pelerin în Bucovina” continuă cu marile pelerinaje care vor avea loc pe 15 august la Putna și Cacica.

<https://www.monitorulsv.ro/Local/2022-08-08/Ctitoria-stefaniana-Biserica-Sf-Ilie-din-Scheia-loc-de-pelerinaj-pentru-motociclistii-prezenti-la-Bucovina-Motorfest>

9. ”Schimbarea la față”, sărbătorită pentru prima dată în reînființatul Schit Mănăstioara de la Udești - Monitorul Suceava, 8 August 2022, de Radu LUPAȘCU

Credincioșii din Udești, împreună cu cei veniți în pelerinaj din alte locuri, au participat sâmbătă la slujba organizată cu ocazia sărbătorii ”Schimbarea la față”, în proaspăt reînființatul Schit Mănăstioara din comuna Udești. Un mare sobor, format din preoți ai parohiilor comunei sau veniți de la alte mănăstiri, a oficiat Sfânta Liturghie în preajma străvechii biserice Mănăstioara, locul unde se va ridica noul schit de călugări conform deciziei din cursul anului trecut a conducerii Arhiepiscopiei Sucevei și Rădăuților. Construcția unei noi biserici va demara în curând, odată cu ridicarea unei case parohiale pentru slujnicii așezământului.

Oamenii s-au îndreptat cu evlavie spre străvechea bisericuță de la primele ore ale dimineții, când cei 15 preoți au început oficierea slujbei pentru marea sărbătoare, despre care unul dintre preoți a transmis mulțimii adunate: ”Sărbătoarea <Schimbarea la față> invită credincioșii la o schimbare lăuntrică, la o limpezire, la iluminare și conformarea vieții noastre la voia cea sfântă a lui Dumnezeu. E ca și cum Dumnezeu Tatăl ne-ar zice: <Schimbați-vă la față din adânc, toți și toate, după exemplul Fiului meu, fiți blânzi și smeriți cu inima ca El, fiți îngăduitori unii cu alții, nu vă urâți și nu vă disprețuiți unii pe alții și trăiți în pace, în bună înțelegere și în dragoste unii cu alții. Să nu uităm, dragi creștini, că Schimbarea la față a Mântuitorului începe pe când el se ruga, iar schimbarea noastră lăuntrică trebuie să înceapă tot cu rugăciunea, cu ajutorul harului dumnezeiesc, pentru că singuri, doar cu forțele proprii, nu putem face nimic.”

O decizie care va schimba fața sfântului lăcaș, redevenit schit

Schimbările survenite de jur împrejurul micului locaș de cult se pot vedea pretutindeni, în urma deciziei luate în cursul lunii august a anului trecut. Constantin Moraru, unul dintre oamenii de inițiativă ai comunei Udești, ne-a vorbit despre schimbările produse în spațiul vechii biserițe, în ultima perioadă: ”Important este că s-a reușit intabularea acestui teren, cu sprijinul conducerii Arhiepiscopiei Sucevei și Rădăuților, totul trecând în subordinea Mănăstirii <Sfântul Ioan cel Nou de la Suceava>. Asta după ce Înaltpreasfințitul Părinte Calinic, Arhiepiscop al Sucevei și Rădăuților, a făcut o vizită la sfântul lăcaș, luând decizia reînființării schitului de călugări Mănăstioara – Udești, sub ascultarea sfintei mănăstiri de la Suceava. Au demarat astfel întocmirea actelor necesare și adunarea materialelor pentru construcția unei biserici și a unei case parohiale pentru cei care vor sluji schitul.”

Biserica din Mănăstioara, despre care legenda spune că ar fi fost construită din lemnul stejarului în scorbura căruia s-a adăpostit de dușmani Ștefan cel Mare în perioada copilăriei, se află astăzi în stare avansată de degradare și necesită lucrări de restaurare urgente. Implicarea conducerii Arhiepiscopiei Sucevei și Rădăuților în reconstituirea schitului cu același nume, părăsit de monahi în preajma încorporării zonei de nord a Moldovei în Imperiul Habsburgic, este considerată o soluție salvatoare. În urma acestei decizii se are în plan renovarea și conservarea valorosului lăcaș de cult, în cadrul schitului pentru a cărui reînființare proprietarii zonei au donat teren și zonă împădurită.

Reînființarea schitului într-un loc binecuvântat, o speranță pentru credincioși

Pentru a fi protejată, până acum biserica Mănăstioara avea ușile închise pentru enoriași aproape pe tot parcursul anului, comunitatea cătunului din jur folosind alte lăcașuri de cult din zonă. Cei prezenți sâmbătă la sărbătoarea hramului noului schit nutresc speranța unei biserici restaurate curând și a unui drum de acces reabilitat spre acest binecuvântat loc din pădurea în care cândva Ștefan cel Mare reușea să-și salveze viața.

Elena Porojan, credincioasă venită din comuna Vulturești la sărbătoare, ne-a spus: ”E un loc binecuvântat aici, despre acest lăcaș sfânt oamenii spun că este de leac, de aceea vin de la distanțe mari să simtă binecuvântarea lui Dumnezeu. Odată cu reînființarea schitului de călugări, va fi un loc și mai căutat de cei care vor să simtă puterea credinței în Dumnezeu și cred că va veni lume multă, ca în marile locuri de pelerinaj. Sunt convinsă că oamenii vor aduce sprijin pentru ridicarea noii biserici și a schitului și se vor aduna în jurul călugărilor de aici.”

Drumul de acces rămâne însă o piatră de încercare pentru autoritățile locale din comunele Udești și Vulturești, dacă privim cele două zone de acces spre schit. Același neobosit Constantin Moraru a vorbit despre această problemă spinoasă:

”În privința drumului de acces spre reînființatul schit Mănăstioara, se vrea asfaltarea în continuare a drumului de acces dinspre Udești, prin Poiana Sirioană, spre lăcașul de cult din pădure, pe o distanță de circa 8 km. Primarul comunei Udești a depus documentația pentru aprobarea unor fonduri în acest sens. O soluție anunțată din cealaltă parte de conducerea primăriei din Vulturești ar fi reabilitarea drumului comunal DC3, Pleșești-Merești, urmând ca de la ieșirea din pădure și până la Merești să se implice pentru reabilitare conducerea Primăriei Udești.”

Până una-alta însă, drumul principal de acces din Suceava spre comuna Udești, drum care deservește

până la ieșirea din județ o populație numeroasă, rămâne un dezastru pentru cei nevoiți să îl tranziteze zilnic, după ce a fost lăsat de izbeliște de autoritățile județene.

<https://www.monitorulsv.ro/Local/2022-08-08/Schimbarea-la-fata-sarbatorita-pentru-prima-data-in-reinfiintatul-Schit-Manastioara-de-la-Udesti>

10.De ce nu își lasă o mamă fiica să se spovedească: ”Îmi e foarte frică să nu mor nespovedită” - Ziare.com, 9 August 2022, Autor: Lia Damian

ÎPS Calinic, arhiepiscopul Sucevei și Rădăuților, a făcut public un mesaj primit de la o tânără care susține că nu se simte bine și că vrea să se spovedească, însă mama ei se opune categoric.

Mai exact, îi este teamă că, dacă își lasă fiica să se spovedească, aceasta se va călugări, lucru cu care nu este de acord, potrivit svnews.ro.

”Mă numesc ... și aș dori să vă întreb ce pot face dacă vreau să mă duc să mă spovedesc, dar mama nu mă lasă și am insistat foarte mult, dar tot nu e de acord pentru că spune să mai aștept o săptămână ca să rezolv întâi alte probleme. Dar eu mă simt foarte rău de 3 săptămâni cu inima și deși nu știu dacă am vreo problemă cardiacă, îmi este foarte frică să nu mor nespovedită, întrucât am niște dureri puternice la inimă. Nu știu cum să fac să mă lase să merg la spovedit zilele următoare, la părintele duhovnic și din cauza aceasta am ajuns să mă cert și foarte rău cu ea, deși nu vreau, și nu știu cum ar trebui să procedez? Ei îi este frică de fapt că dacă mă duc să mă spovedesc, o să mă duc să mă călugăresc și nu e de acord. Eu voiam să fac acest lucru, deși nu știu când ar fi momentul și la ce mănăstire să merg. Îmi puteți da niște îndrumări?”, este mesajul pe care l-a trimis femeia lui ÎPS Calinic.

Arhiepiscopul Sucevei și Rădăuților i-a transmis ”să nu neglijeze sfatul părinților”.

”Dacă nu aveți posibilitatea să mergeți la duhovnicul dumneavoastră, încercați să îl contactați altfel, pentru a vă sfătui, și nu neglijați sfatul părinților”, a fost răspunsul ierarhului.

<https://ziare.com/spovedanie/femeie-nu-isi-lasa-fiica-sa-se-spovedeasca-1755330>

11.PS Ignatie: Ori de câte ori primim Trupul și Sângele lui Hristos, căpătăm viață și devenim oameni liberi, părtași la adevăr - Știri Est, 8 August 2022

Duminică, 7 august 2022, Preasfințitul Părinte Ignatie, Episcopul Hușilor, a oficiat Sfânta Liturghie la Catedrala Episcopală din Huși.

Din soborul slujitorilor a făcut parte și părintele secretar eparhial Sofian Gaman.

Răspunsurile liturgice au fost date de corala Catedralei Episcopale din Huși, dirijată de doamna Elisabeta Irimiea.

În cuvântul adresat celor prezenți, Părintele Episcop Ignatie a arătat care sunt asemănările dintre minunea înmulțirii pâinilor și Sfânta Împărtașanie. Preasfinția Sa a relatat un fragment din Legenda Marelui Inchizitor, arătând diferența de importanță pe care o dau oamenii hranei materiale în detrimentul celei spirituale:

«Și poruncind să se așeze mulțimile pe iarbă și luând cele cinci pâini și cei doi pești și privind la cer, a

binecuvântat și, frângând, a dat ucenicilor pâinile, iar ucenicii mulțimilor. Și au mâncat toți și s-au săturat și au strâns rămășițele de fărâmituri, douăsprezece coșuri pline» (Matei 14, 19-20)

În celebrul roman „Frații Karamazov” al lui Dostoievski, găsim „Legenda Marelui Inchizitor”. Ivan Karamazov, o fire sceptică, care avea tendința de a supune totul sub lupa disecărilor raționale, își imaginează o întâlnire pe care a avut-o Domnul Hristos, în secolul al XV-lea, în Spania, cu Marele Inchizitor – un cardinal.

Această întâlnire imaginară, între Hristos și Marele Inchizitor, îi este povestită lui Aleoșa – personajul din acest roman, preocupat de o viață duhovnicească și cu căutări profunde din punct de vedere spiritual.

Întreaga Legendă pivotează în jurul interpretării proprii a Marelui Inchizitor pe marginea ispitirilor Mântuitorului din pustiu la Carantaniei.

În dialogul său, Inchizitorul – care, din start, I-a spus lui Hristos că nu mai poate să adauge absolut nimic, căci ceea ce El a spus este consemnat în Evanghelii, și nu mai are dreptul să vorbească – Îi spune lui Hristos, aproape reproșându-I, o constatare: „credincioșii Tăi nu pun același preț pe Pâinea cea cerească, pe care Tu ai făgăduit-o, așa cum se raportează la pâinea pământescă. Pentru ei, este esențială hrana aceasta, pământescă, nu Pâinea cerească (Euharistia). Și, era bine ca cel rău (diavolul) să fie martorul împlinirii dorinței sale, de a transforma pietrele din pustiu în pâini. În felul acesta – își imaginează Marele Inchizitor –, dacă oamenilor le vei da pâine (le vei da de mâncare), Tu le vei smulge libertatea. Pentru că omul este în stare să renunțe la orice, când este vorba de mâncare. De fapt, în lumea aceasta nu există criminali, nu există ucigași, păcătoși, ci doar flămânzi – cei care ar fi oricând în stare să-și vândă libertatea, ca să mănânce o bucată de pâine, ar face orice pentru a agonisi cele materiale, în detrimentul celor spirituale”.

Marele Inchizitor din romanul lui Dostoievski s-ar putea să aibă dreptate. Însuși Hristos, când le-a vorbit contemporanilor Săi despre Pâinea care S-a coborât din cer, a fost discreditat și persiflat de trei ori. Pentru evrei, faptul că Hristos le-a spus că El este Pâinea care S-a coborât din cer, constituia o neseriozitate și un mare neadevăr. Ca dovadă, la o asemenea afirmație a Domnului Hristos, evreii au replicat, spunând: „Nu cumva Acesta este fiul teslarului (tâmplarului) din Galileea? Noi îl știm și pe Iosif, tatăl Lui, și pe mama Lui. Cum are El această cutezanță, de a spune că El este Pâinea care S-a coborât din cer?”.

Al doilea moment, tot din partea evreilor, a fost atunci când, la fel, I-au dat o replică lui Hristos, spunându-I: „Este imposibil ca Tu să ne dai Trupul Tău spre mâncare și Sângele Tău spre băutură. Nu se poate așa ceva! N-am mai auzit până acum ca cineva să-și dea propriul trup și sânge spre mâncare și băutură”.

Al treilea moment în care Hristos a fost discreditat a venit din partea ucenicilor, când ei înșiși au mărturisit, în sinea lor, și au și verbalizat acest lucru: „Greu este cuvântul acesta!” – cel legat de Pâinea care S-a coborât din cer (despre Sfânta Euharistie). Hristos, când aude această mărturisire a ucenicilor, îi întreabă: „Cine se smintește de cuvântul acesta?”. Deducem că Hristos, cunoscătorul inimilor, a văzut că ucenicii înșiși s-au smintit atunci când L-au auzit vorbindu-le despre Sfânta Împărtășanie.

Pasajul evanghelic ne vorbește despre importanța faptului că noi ne hrănim și suntem vii când primim Pâinea din mâinile lui Dumnezeu.

În minunea înmulțirii pâinilor găsim toate elementele euharistice. Hristos, când a primit pâinile și cei doi pești, a privit la cer (S-a rugat), le-a binecuvântat, frângându-le, ca, mai apoi, să le distribuie, prin ucenicii Săi, mulțimilor de oameni care erau înfometaji.

În contrast cu cele pe care le spunea Marele Inchizitor, în legenda cu același nume – că, dacă omul primește pâinea materială, în felul acesta îi poți fura libertatea –, Hristos, Cel care este Libertatea absolută și Adevărul absolut, ne conferă libertatea și adevărul existenței noastre.

Noi, ori de câte ori primim Trupul și Sângele lui Hristos, căpătăm viață și devenim oameni liberi, părtași la adevăr. Este greu să înțelegem acest lucru. Ne este mult mai ușor – așa cum se spune în

această legendă – să punem preț pe mâncarea pământească, decât pe cea cerească.

Cea mai mare opoziție a celor care sunt credincioși intervine în momentul în care se vorbește despre importanța împărtășirii cu Trupul și Sângele lui Hristos, cât mai conștient și cu cât mai multă ardoare. Ar trebui să ajungem să simțim nevoia să ne hrănim cu Dumnezeu atât de mult ca atunci când ne este sete, și cerem, la modul imperios, apă, sau când ne este foame și suntem flămânzi, și am fi în stare să mâncăm orice găsim în cale. Așa ar trebui să se instaleze în noi setea de Hristos (de a bea Sângele Lui) și foamea spirituală (de a ne hrăni cu Trupul Lui).

Nu reușim să avem o asemenea trăire pentru că nu conștientizăm că, stând departe de Hristos euharistic, noi nu suntem oameni liberi, nici în adevăr, ci trăim doar în minciună, în iluzie, afundați în cele care sunt efemere.

Ierarhul Hușilor a amintit de mana pe care Dumnezeu le-a oferit-o evreilor în pustie, simbol al Euharistiei:

Mențiunea faptului că Hristos a înmulțit cele cinci pâini și cei doi pești în pustiu nu este una întâmplătoare. Pustiul este simbolul lipsei totale de mâncare – nici măcar apă de băut nu se găsește, darămite o brumă de mâncare. Prin urmare, pustiu este simbolul faptului că omul depinde în mod direct de Dumnezeu – așa cum s-a întâmplat cu evreii.

Evreii, în călătoria lor spre Pământul Făgăduinței (Țara Canaanului), au cârtit, la un moment dat, împotriva lui Moise și a lui Aaron, și le-au reproșat, spunându-le: „Mai bine ne lăsați în Egipt, să stăm așezați lângă căldările de carne și de grăsimi, decât să ne chinuim în acest pustiu și să murim de foame”. Cu alte cuvinte, ei ar fi preferat să fie în continuare robi, să fie privați de libertatea lor, dar să aibă mâncare – nu aveau nevoie de libertate.

În călătoria lor, în pofida asprimii acesteia și a rigorilor pe care le presupune orice pelerinaj, erau liberi, descătușați – nu mai era nevoie să presteze o muncă fizică, care să-i chinuie și să-i extenueze din punct de vedere biologic.

Dumnezeu, în noblețea Sa desăvârșită, nu-i pedepsește, ci le face o minune, spunându-le: „Voi seara veți mânca carne de prepeliță, și dimineața mană din cer”. Cuvântul „mană”, tradus din limba ebraică („man-hu”), înseamnă „ce este aceasta?” – nimeni nu știa ce este mana.

Unii au încercat să dea o explicație, spunând că era un fel de plantă – tamarisc. Dar, conform regulilor de interpretare contextuală biblică, nu reiese că ar fi fost o plantă, ci era o pâine miraculoasă, venită din cer – „pâinea îngerilor”, cum o numește înțeleptul Solomon.

Dumnezeu a făcut această minune și le-a pus o singură condiție, să culeagă doar în aceeași zi, pentru că mana se strica, nu ținea de pe o zi pe alta – dovadă că nu era o plantă, ci era ceva miraculos, din cer. La această mană face referire și Domnul Hristos, în cuvântarea Sa euharistică, din capitolul 6 al Evangheliei de la Ioan – „Cum părinții voștri au mâncat mană în pustie, și voi, acum, sunteți chemați să mâncați Pâinea cea din cer”.

În Evanghelia după Ioan, Discursul euharistic este plasat aproape imediat după minunea înmulțirii pâinilor, și elementele sunt atât de similare între mana pe care au primit-o evreii în pustie și pâinile și peștii. În pustie, pentru evrei, era o anumită rânduială, căreia trebuiau să se supună și de care să țină cont, cu maximă strictețe. La fel și în pustiu în care au fost înmulțite pâinile, Hristos a așezat mulțimile într-o anumită rânduială, nu erau de-a valma, nu s-au năpustit asupra acelor pâini care se înmulțeau în momentul în care erau distribuite (și peștii, la fel).

Lui Hristos I s-a făcut milă de cei cărora le era foame, așa cum se spune în Evanghelia – „Îmi este milă de această mulțime, că este spre seară” – la evrei, masa principală era în jurul orei 17.00. Deducem că era destul de târziu.

Măinile celor cinci mii de oameni care erau acolo (în afară de copii și femei) s-au transformat într-un fel de masă, ca un căuș, din care nu cădeau fărâmiturile – toate au fost strânse, și s-au adunat 12 coșuri. De la cinci pâini și doi pești s-au strâns mai multe rămășițe decât materia primă. (7 este cifra desăvârșirii în Sfânta Scriptură; 7 sunt Darurile Duhului Sfânt).

Părintele Episcop Ignatie a insistat asupra conștientizării importanței împărtășirii dese și cu pregătire:

Când omul Îl primește în Sfânta Împărtășanie, Dumnezeu îl desăvârșește și îi dă putere și pentru cele care țin de lumea aceasta, de care trebuie să avem foarte mare grijă.

Marele Inchizitor, din legenda lui Dostoievski, este posibil să aibă dreptate – lucru cu care s-a confruntat și Domnul Hristos, în cuvântarea Sa euharistică.

Cele mai mari împotriri, contradicții și discuții sunt legate de Împărtășanie, nu de altceva. De ce? Pentru că acolo este Hristos, și El Însuși spune: „Eu sunt o piatră de poticneală pentru mulți, care nu înțeleg lucrurile în profunzimea lor spirituală”. Pe noi ar trebui să ne încredințeze cuvântul lui Hristos, care ne spune că „cel care se hrănește cu Trupul Lui și bea Sângele Lui are viață” – în Evanghelia de la Ioan nu spune „viață veșnică”.

Dacă vrem să avem viață, să ne împărtășim, cât mai conștient și cât mai des, cu Trupul și Sângele Lui. Trupul și Sângele lui Hristos ne ajută să fim oameni liberi, să ne desprindem din corsetul păcatelor, din jugul la care tragem cu toții. Ne place păcatul, îi simțim „dulceața”, gustăm din el, și am vrea să-l avem. După ce gustăm, simțim cât de amar este și că nu mai suntem liberi, ci suntem năpădiți de muștrările de conștiință. Atunci avem certitudinea interioară că libertatea ne-a fost furată de păcatul pe care l-am săvârșit.

Hristos, Pâinea cea cerească, să trezească în noi foamea și setea după El – să simțim aproape că ne ard buzele sufletului, încât să dorim să ne împărtășim.

<https://stiriest.ro/2022/08/08/ps-ignatie-ori-de-cate-ori-primim-trupul-si-sangele-lui-hristos-capatam-viata-si-devenim-oameni-liberi-partasi-la-adevar/>

12. VESTE BUNĂ de la Mitropolia Olteniei: Părintele-martir Gherasim Iscu, starețul de la Tismana exterminat la Târgu-Ocna, a fost propus spre canonizare, alături de Cuvioșii Visarion Toia și Ioan de la Horezu - Active News, 9 August 2022, DE ALESANDRU ANGHEL

Sinodul Mitropoliei Olteniei, întrunit sâmbătă, la Mănăstirea Lainici, a discutat propunerile de canonizare a Cuvioșilor Gherasim Iscu, Visarion Toia și Ioan de la Horezu, informează Basilica.

În cadrul ședinței prezidate de Mitropolitul Irineu al Olteniei, ierarhii au aprobat textele liturgice care vor forma slujbele Cuvioșilor mărturisitori propuși spre canonizare.

Starețul Mănăstirii Lainici, Arhimandritul Ioachim Pârvulescu, a prezentat argumentele care susțin canonizarea cuviosului părinte Visarion Toia, fost stareț al așezământului monahal, mărturisitor al lui Hristos în timpul regimului comunist ateu.

Monahia Antonia Popescu, stareța Mănăstirii Tismana, a prezentat viața părintelui Gherasim Iscu, ultimul stareț al ctitoriei Sfântului Nicodim.

Arhiepiscopul Varsanufie al Râmnicului a adus în atenția sinodalilor olteni argumentele de canonizare a părintelui Ioan de la Horezu, teolog învățat și sfetnic de taină al Sfântului Constantin Brâncoveanu.

Ședința a avut loc după slujba prilejuită de hramul Mănăstirii Lainici, Schimbarea la Față a Domnului. Alături de ierarhii din Mitropolia Olteniei a slujit Înaltpreasfințitul Părinte Iosif, Mitropolitul Ortodox Român al Europei Occidentale și Meridionale.

Canonizarea Părintelui Gherasim Iscu (foto stânga la o reconstituire a Securității) a fost solicitată și de camaradul său de rezistență și temniță, academician Radu Ciuceanu, directorul Institutului Național pentru Studiul Totalitarismului (foto dreapta).

Starețul-martir este și chiar cel care a salvat aurul României în perioada interbelică, ascunzându-l în

subsolul Mănăstirii în cadrul unei operațiuni ultra-secrete și apoi chiar în peștera în care s-a nevoit Nicodim de la Tismana, Sfântul făcător de minuni.

Republica Moldova l-a omagiat deja într-o coliță de timbre dedicată Mărturisitorilor Români din temnițele bolșevice.

Părintele Gherasim Iscu

Părintele Gherasim Iscu s-a născut comuna Poduri, județul Bacău, pe 21 ianuarie 1912. La vârsta de 12 ani a intrat ca frate începător la Mănăstirea Bogdana. A studiat la Seminarul monahal de la Mănăstirea Neamț și la cel de la Cernica. Studiile superioare le-a urmat la Facultatea de Teologie din București.

Se pare că ar mai fi făcut încă trei facultăți și cunoștea șapte limbi străine.

A fost tuns în monahism la Tismana și a ajuns stareț la Mănăstirea Arnota la vârsta de numai 25 de ani, a fost trimis în misiune în Transnistria. La revenire a devenit starețul Tismanei într-o vreme tulbură. A preluat mănăstirea după ce fusese folosită ca lagăr pentru prizonierii legionari și a trecut printr-un incendiu grav în 1942.

În 26 septembrie 1948 a fost arestat. Dus inițial la Craiova, apoi la Aiud, Pitești, Gherla și Canalul Poarta Albă. După lungi suferințe purtate cu demnitate, s-a îmbolnăvit și a fost dus la Sanatoriul din Târgu-Ocna. A trecut la cele veșnice în data de 25 decembrie 1951.

Cuviosul Ioan de la Horezu

Cuviosul Ioan de la Horezu era originar din zona Argeșului. A intrat în monahism la Mănăstirea Negru Vodă unde a devenit ieromonah, apoi egumen, fiind un bun administrator.

În anul 1692, Sfântul Domnitor Constantin Brâncoveanu află de calitățile egumenului Ioan și îl numește ispravnic al mănăstirii Horezu, care atunci era în construcții. Este pictat împreună cu familia ctitorului Constantin Brâncoveanu în pronaosul lăcașului de cult. A condus obștea mănăstirii timp de 33 de ani.

Arhimandritul Ioan a ctitorit Schitul „Sfinții Apostoli” și a coordonat lucrările de construcție la Schitul „Sfântul Ștefan”, ctitorit de Sfântul Ștefan Brâncoveanu, și la bolnița mănăstirii ctitorită de Doamna Maria Brâncoveanu.

Cuviosul egumen Ioan a condus lucrările de zidire și restaurare la mănăstirile: Polovragi (1703); Surpatele, ctitorită de doamna Maria (1706); paraclisul Mănăstirii Cozia (1710) și altele, fiind considerat în vremea sa „cel mai iscusit ispravnic de biserici și mănăstiri din Țara Românească”. Pentru strădania sa nu cerea altceva decât să fie pomenit: „Cu plecăciune mă rog ca în toate joile de peste an, într-o săptămână o dată, să nu lipsească Sfânta Liturghie, ca să se bucure și sufletul meu de acea rugăciune a sfinților voastre, și să aibă ticălosul meu suflet nădejde întru slava lui Dumnezeu...”. Ioan arhimandritul era, totodată, cel mai apropiat sfetnic de taină și duhovnic al familiei domnitorului Constantin Brâncoveanu.

Cuviosul Ioan a trecut la Domnul în vara anului 1726, fiind înmormântat în biserica mănăstirii.

Părintele Visarion Toia

Părintele Visarion Toia s-a născut la 28 mai 1884, în comuna Secuieni, județul Bacău, din părinții Gheorghe și Ilinca, oameni simpli, iubitori de Dumnezeu.

A urmat clasele primare în localitatea natală, apoi Școala de cântăreți de la Roman, între anii 1900 și 1904.

În anul 1910, starețul Porfirie Bucurescu de la Mănăstirea Frăsinei l-a tuns pe fratele Vasile Toia cu numele Visarion. În anul 1922 a fost hirotonit ieromonah.

În vara anului 1929, Vartolomeu Stănescu, Episcopul Râmnicului-Noul Severin, cunoscând starea precară în care se afla Mănăstirea Lainici, l-a numit stareț pe cuviosul părinte Visarion. Pe lângă administrarea bunurilor mănăstirii, arhimandritul Visarion Toia a crescut obștea, la 10 ani de la numirea sa fiind în mănăstire peste douăzeci de frați și monahi.

În primii ani de stăreție s-a îngrijit de osemintele înaintașului său, Irodion, care în anul 2011 a fost canonizat.

În perioada comunistă a îndurat multe greutăți din partea regimului. A murit în chinuri în anul 1951, în urma unei bătăi suferite cu aproximativ un an în urmă de la comandantul unei unități militare, staționate în mănăstire, mai informează sursa citată într-un articol scris de Alexandru Boboc.

<https://www.activenews.ro/stiri/VESTE-BUNA-de-la-Mitropolia-Olteniei-Parintele-martir-Gherasim-Iscu-staretul-de-la-Tismana-exterminat-la-Targu-Ocna-a-fost-propus-spre-canonizare-alaturi-de-Cuviosii-Visarion-Toia-si-Ioan-de-la-Horezu-175522>